

LIETUVOS
POLITINIŲ
KALINIŲ IR
TREMŲINIŲ SAJUNGOS
SAVAITRAŠTIS

TREMŲINYS

2002 m. rugsėjo 12 d. Nr. 37 (515) Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

Dėmesio!

Partizanai, Laisvės kovų dalyviai, buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai rugsėjo 16-19 d. šalies mastu organizuoja protesto akciją – žygį į Vilnių už Lietuvos Nepriklausomybės išsaugojimą, prieš energetikos įmonių pardavimą Rusijai.

Žygio esmė: protestuotojų grupės su vėliavomis, plakatais, proklamacijomis automobiliais, motociklais ar dviračiais nustatytu maršrutu iš pasienio miestelių juda Vilniaus link. Jų maršrutas turi aprėpti kuo daugiau kaimų, miestelių, miestų. Maršrutus pasirenka jų organizatoriai.

Kiekviena grupė nusistato savo žygio maršrutą ir trukmę. Toliau nuo sostinės gyvenantys protestuotojai gali susitarti su tarpine grupe ir kelyje estafetę perduoti kitiems.

Per gyvenvietes grupės eina pėsčiomis su vėliavomis ir plakatais. Turėkite garsiakalbį, būgną, trimitą ar kitą garsinį signalą, kad atkreiptumėte gyventojų dėmesį. Protestuotojus pasitinka vietose gyvenantys rėmėjai – buvę politiniai kaliniai, tremtiniai, patriotiškai nusiteikę gyventojai. Pageidautina, kad miesteliuose pasisakytų gerai žmonėms žinomi visuomenės atstovai – gydytojai, mokytojai.

Miestelių aikštėse, prie savivaldybių trumpai pasisakoma prieš ketinimus riboti Lietuvos savarankiškumą, parduoti Rusijos koncernams Lietuvos energetikos įmones.

Galutinis tikslas: rugsėjo 19 d. iki 14 val. grupės susirenka Vilniuje, Nepriklausomybės aikštėje, kur įvyks protesto mitingas.

Mums būtina pademonstruoti, jog Lietuvos žmonės neabejingi, į kieno rankas pateks Lietuvos energetikos objektai. Smulkesnę informaciją visais rūpimais klausimais suteiks LPKTS skyrių koordinatoriai.

Žygio organizatoriai

Pastaba. Šį skelbimą būtina iškabinti savo miestuose, miesteliuose ir gyvenvietėse.

Akcija "Žygis į Vilnių"

Už Lietuvos Nepriklausomybės išsaugojimą, prieš Lietuvos energetikos įmonių pardavimą

Artimiausi dveji metai žada būti lemtingi Lietuvos integracijai į euroatlantines struktūras. Dar šiais metais laukiame pakvietimo į NATO, tikimės užbaigti derybas dėl stojimo į Europos Sąjungą. Sėkmės atveju Lietuva ilgiems laikams ištruktų iš Rusijos politinės įtakos zonos, dėl kurios būta tiek daug aukų ir nelaimių. Tačiau Rusijos politikai atkakliai priešinosi. Jie siekia Lietuvą valdyti nupirkdami stambias mūsų energetikos įmones. "Energetinė diplomatija" Rusijoje yra paskelbta jos tarptautiniu politinių interesų įrankiu.

Iki šiol visos Nepriklausomos Lietuvos vyriausybės atsilikė prieš Rusijos užmačias. Dabartinė A. Brazausko Vyriausybė pasirodė esanti silpniausia. Ji pasiduoda Rusijos spaudimui, stambiausias energetikos ir pramonės įmones perleidžia Rusijos koncernams. Jau parduota Kėdainių "Lifosa", sutarta dėl "Mažeikių naftos", "Lietuvos dujų", Kauno ir Mažeikių elektrinių pardavimo. Rusijos kompanijų dėmesio objektais tampa Klaipėdos naftos terminalas, Kruo-

nio hidroelektrinė, Elektros skirstomieji tinklai.

Jeigu visa tai įvyks, Lietuva neteks savo energetikos sektoriaus, lemiančio viso šalies ūkio raidą ir gyventojų gerovę, taps priklausoma nuo Rusijos valios. Kokia ta valia buvo per paskutiniuosius tris šimtus metų ir yra dabar, mes visi gerai žinome. Rusijos politikų ir daugumos gyventojų imperinis mąstymas, deja, nepasikeitė!

Lietuvos piliečiai, politikai, mokslo, švietimo ir kultūros darbuotojai, kaimų, miestelių ir miestų žmonės! Tarkime griežtą NE Lietuvos Nepriklausomybės naikinimui, stabdykime energetikos įmonių pardavimą Rusijai!

Lietuvos jaunime! Tau priklauso Lietuvos ateitis! Būk aktyvus savo valstybės pilietis! Pasirink, ar būsi svetimos valstybės vasalas ir rizikuosi pakartoti vyresniosios kartos kruviną gyvenimo kelią, ar būsi savos nepriklausomos valstybės kūrėjas ir pilietis!

Žygio organizatoriai – buvę Lietuvos partizanai, Laisvės kovų dalyviai, politiniai kaliniai ir tremtiniai

Aktualijos

■ Rugsėjo 10-ąją Seimo daugumai pritrūko balsų atmesti Prezidento veto dviem nuosavybės teisių atkūrimą ir kompensacijas už valstybės išperkama turta reguliuojantiems įstatymams.

■ Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) kandidato į prezidentus A. Kubiliaus apsisprendimą nedalyvauti prezidento rinkimuose valdančiosios koalicijos atstovai vertina kaip logišką žingsnį.

■ Seimo dauguma ir Vyriausybės vadovas ignoruoja Valstybės saugumo departamento vadovo abejones dėl įstatymo pataisos, kuria Rusijos bendrovei "Jukos" būtų suteiktas strateginio investuotojo į šalies naftos kompleksą statusas.

■ Lietuvos socialdemokratų partijos lyderis premjeras A. Brazauskas neatmeta galimybės, kad socialdemokratai kartu su savo partneriais socialliberalais gali iškelti bendrą kandidatą į prezidentus.

■ Vytautas Štusauskas nusivylęs, kad į jo organizuotą "ubagų žygio" penkmečio paminėjimą susirinko vos pora šimtų žmonių. Kodėl nuo jo nususuko dar prieš keletus metus buvę ištikimi gerbėjai? Veikiausiai todėl, kad "karnavaliniai" politikai nueina nuo arenos ir vietą užleidžia "pramoginiams".

■ Pasaulis vėl prisimena rugsėjo 11-osios įvykius Jungtinėse Amerikos Valstijose. Per Kataro palydovinę televiziją "al Jazeera" transliuotos vaizduojamos ištraukos, kuriose O. bin Ladenas sako esąs atsakingas už rugsėjo 11-osios atakas JAV ir ragina paleisti suimtus kovotojus islamistus.

■ Niujorke patikslintas rugsėjo 11-osios aukų skaičius. Pareigūnai iš Pasaulio prekybos centre žuvusių sąrašo išbraukė dar 18 pavardžių, kai giminaičiai aptiko kone metus žuvusiais laikytus artimuosius esant gyvus.

■ Šalies Prezidentas V. Adamkus tikisi, kad Lietuva ir JAV toliau remis viena kitą kurdamas bendrą saugumo erdvę. Tai V. Adamkus, atvykęs su darbo vizitu į Jungtines Amerikos Valstijas, pasakė lankdamasis įtakingoje Užsienio reikalų taryboje Čikagoje.

Šiluvos atlaidai – vilties šaltinis visiems

Vieni reikšmingiausių – Didieji Švč. Mergelės Marijos Gimimo atlaidai, švenčiami Šiluvoje – šiemet sutraukė ypač daug maldininkų. Šiluva garsėja kaip viena iš seniausių vietovių Europoje, kur apsireiškė Švč. Mergelė Marija – mūsų Vilties Motina.

Šiluvos atlaidai prasidėjo rugsėjo 1-ąją – meldžiantis už Tautos laisvę, baigėsi rugsėjo 8-ąją – meldžiantis už Lietuvos šeimas ir pagarbą žmogaus gyvybei. Šv. Mišias aukojo kardinolas Audrys Juozas Bačkis, Lietuvos vyskupas, dalyvavo Šventojo Tėvo atstovas – apaštalinis nuncijus arkivyskupas dr. Peter Stephan Zurbiggen, daug garbių svečių.

Laisvės kovų dalyviai ir jų artimieji Šiluvoje, prie koplytstulpio J. Žemaičiui-Vytautui Kazimiero Dobkevičiaus nuotr.

Šiemet ypač iškilmingai Šiluvoje atšvęsta Lietuvos kariuomenės diena. Rugsėjo 5-ąją

aikštę priešais Švč. Mergelės Marijos Gimimo baziliką užtvindė Lietuvos kariuomenės atstovai, Laisvės kovų sąjūdžio

dalyviai, Lietuvos šaulių sąjungos nariai bei jų šeimos, draugai ir maldininkai.

Šv. Mišias už Lietuvos kariuomenę ir krašto saugumą aukojo Lietuvos vyskupo konferencijos pirmininkas Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, Lietuvos Respublikos kariuomenės ordinaras Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, vyskupas emeritas Romualdas Krikščiūnas ir per dvidešimt kunigų. Dalyvavo krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius, Lietuvos kariuomenės vadas gen. mjr. J. Kronkaitis ir aukšti kariuomenės vadai.

(keliamą į 5 psl.)

JE Lietuvos Respublikos Prezidentui Valdui Adamkui

Lietuvos energetikos strategijos projekte konstatuojama, kad 90 proc. pirminės energijos (energijos šaltinių ir žaliavos) gaunama iš vienintelio tiekėjo – Rusijos. „Lietuvos dujos“, Kauno elektrinė parduodama Rusijos valstybinei bendrovei „Gazprom“. „Mažeikių naftos“ kontrolinis akcijų paketas ir valdymo teisės perduodamos Rusijos bendrovei „Jukos“, kuri pripažįstama strateginiu investuotoju, lyg būtų keičiama strateginė valstybės kryptis. Lietuvos elektros energijos sistema techniškai ir teisiškai yra susieta su valstybine Rusijos vieningąja elektros energijos sistema (RAO JES). RAO JES ruošiasi pirkti Lietuvos elektros tinklus, Vilniaus, Kruonio, Mažeikių elektrines.

Energetinė diplomatija Rusijoje yra paskelbta jos tarptautinių politinių interesų įrankiu, o Lietuva patenka į visapusišką energetinę priklausomybę.

Susidariusi padėtis prieštarauja Lietuvos nacionalinio saugumo pagrindų įstatymo nuostatomis ir gresia savarankiškam, ne satelitiniam, Lietuvos valstybingumui. Mes manome, kad prasidėjo Lietuvos Nepriklausomybės degradacija.

Mes kreipiamės į Jūsų Ekscelenciją kaip į aukščiausią Lietuvos pareigūną – valstybės vadovą ir reikalaujame:

- įvertinti Vyriausybės poziciją ir veiksmus, atvedusius į situaciją, kai energijos monopolistu tampa Rusija ir jos kapitalas;

- nedelsiant sušaukti Valsybės gynimo tarybą ir apsvarstyti susidariusią padėtį Lietuvos energetikoje;

- imtis ryžtingų veiksmų ir panaudoti visas konstitucines bei asmeninio autoriteto galias apginti Lietuvos Nepriklausomybę.

**LPKTB pirm.
Vytautas Miliuskas
LPKTS pirm.
Povilas Jakučionis
LPKS pirm. Antanas
Stasiškis
LLK sąjūdžio
prezidiumo pirm. Jonas
Čeponis
LLK sąjungos pirm.
Jonas Burokas
Lietuvos kariuomenės
kūrėjų savanorių
sąjungos pirm.
Algirdas Petrusėvičius**

Lietuvos visuomenei, mokslo ir kultūros veikėjams, inteligentijai ir politikams

Rusija neatsisakė ir neslepia savo imperinių užmačių. Energetinė diplomatija paskelbta Rusijos interesų realizavimo tarptautiniuose santykiuose įrankiu. Lietuvos Vyriausybė konstatuoja, kad 90 proc. pirminės energijos (energijos šaltinių ir žaliavos) importuojama iš vienintelio tiekėjo – Rusijos. „Lietuvos dujos“ parduodamos Rusijos valstybinei bendrovei „Gazprom“. Kauno elektrinė parduodama Rusijos valstybinei bendrovei „Gazprom“. Ne be Lietuvos Vyriausybės pozicijos įtakos iš „Mažeikių naftos“ pasitraukė amerikiečių kompanija „Williams“. „Mažeikių naftos“ kontrolinis akcijų paketas ir valdymo teisės perduodamos Rusijos kompanijai „Jukos“, paskelbiant ją strateginiu investuotoju. Lietuvos elektros energijos sistema techniškai ir teisiškai tebėra susieta su valstybine Rusijos vieningąja elektros energijos sistema (RAO JES). RAO JES ruošiasi nupirkti Lietuvos elektros tinklus, Vilniaus, Kruonio ir Mažeikių elektrines.

Tai reiškia, kad prasidėjo reali Lietuvos Nepriklausomybės degradacija. Šiandieninės Lietuvos Vyriausybės, susijusios su sovietinės nomenklatūros interesais, pradėtas Lietuvos Nepriklausomybės demontažas yra vykdomas apgalvotos ir iš anksto suplanuotos valstybės atėties ir valstybės interesų iš-

davystės būdu. Paskelbus apie „Williams“ pasitraukimą, šis procesas yra forsuojamas ir propaguojamas kaip neišvengiama ir teigiama būtinybė. Teiginiai apie galimybę apsirūpinti naftos produktais geležinkeliu ar autocisternomis bei sukaupti jų atsargas keliasdešimt dienų yra nieko verti, o kalbos apie ekonominę naudą ir logiką primena prastus anekdotus.

Lietuva, patekusi į visišką energetinę priklausomybę, neišvengiamai bus pasmerkta valstybingumo merdėjimui. Deja, daugelis šiandienos Lietuvos politikų nesugeba ar nenori pripažinti ir įvertinti šio akivaizdaus Nepriklausomybės naikavimo fakto. Šalies ateitimi besirūpinantis politikas yra reikalingas, gali turėti perspektyvą tik tuo atveju, kai egzistuoja Nepriklausoma Lietuvos valstybė. Priešingu atveju reikalingi ir gali egzistuoti tik „geri kolaborantai“. Ši egzistencinė dilema yra neišvengiama visų pakraipų politikams, nepriklausom nuo pasaulėžiūros ar partinės priklausomybės, nuo socialinės padėties ar mokslo cenzo. Apsisprendimą lemia vienintelis dalykas – požiūris į Lietuvos Nepriklausomybę.

Mes šiandieną nieko asmeniškai neįvardijame šiame išdavystės spektaklyje: sunku pasakyti, kas, kiek ir kaip yra veikiamas piktos valios, nežinojimo ar nesuvokimo. Tikimės, kad kiekvienas as-

meniškai pasvers savo atsakomybės našta ir apsispręs.

Mes, buvę pasipriešinimo okupacijai dalyviai ir nukentėjusieji nuo okupacinio režimo, žinome Nepriklausomybės praradimo kainą ir jaučiame pareigą tai priminti. Neturime teisės būti ramūs, kai ateinančioms kartoms iškyla grėsmė pakartoti mūsų gyvenimo kelią.

Galbūt mes klystame. Todėl ir kreipiamės į Jus, Lietuvos piliečiai, Lietuvos jauni. Pasakykite savo nuomonę. Pradėtas Nepriklausomybės naikinimas. Dar galima sustoti. Tereikia tik noro ir valios. Vėliau reikės daug pastangų, kančių, aukų ir kraujo. Kuo vėliau, tuo daugiau.

Lietuvos pilietis, Lietuvos inteligentė, mokslininkė, rašytoja, menininkė, politike, pasirink – ar būsi svetimos valstybės vasalas, ar savos Nepriklausomos valstybės pilietis! Ir patark kitam, kokią ateitį rinktis.

**LPKTB pirm.
Vytautas Miliuskas
LPKTS pirm. Povilas
Jakučionis
LPKS pirm. Antanas
Stasiškis
LLK sąjūdžio
prezidiumo pirm.
Jonas Čeponis
LLK sąjungos pirm.
Jonas Burokas
Lietuvos kariuomenės
kūrėjų savanorių
sąjungos pirm.
Algirdas Petrusėvičius**

Valdybos posėdyje

LPKTS valdybos posėdis įvyko rugpjūčio 6 d. Pirmuoju klausimu kalbėjo LPKTS valdybos pirmininko pavaduotoja J. Marcinkevičienė. Ji padarė ataskaitą, kas atlikta laikotarpiu nuo liepos 5 d. - paskutinio valdybos posėdžio. Minimu laikotarpiu įvyko Tarybos konferencija (liepos 20 d.), kurios metu buvo aptarti pasiruošimo rinkimams ir savivaldybių tarybas klausimai, patvirtinta Rinkimų programa.

Pranešimą politiniais ir organizaciniais klausimais padarė LPKTS pirmininkas P. Jakučionis. Jis pažymėjo, kad jau laikas sudaryti grafikus ir surengti – iki lapkričio 15 d. – apskričių rinkimines konferencijas ir skyrių susirinkimus.

Pirmininkas informavo dėl rengiamo žygio į Vilnių „Už Lietuvos Nepriklausomybę“. Tai protesto akcija prieš Lietuvos energetikos objektų pardavimą Rusijai. Jau parduota Kėdainių „Lifosa“, sutarta dėl „Mažeikių naftos“, „Lietuvos dujų“, Kauno ir Mažeikių elektrinių pardavimo. Rusijos kompanijų dėmesio objektai tampa Klaipėdos naftos terminalas, Kruonio hidroelektrinė, Elektros skirstomieji tinklai. Žygio į Vilnių pagrindinis tikslas - Lietuvos energetikos sektorius neturi būti perduo-

tas Rusijos subjektams.

Tarybos pirmininkė V. Briedienė kalbėjo apie apskričių koordinatorių veiklą, konstatavo, jog kol kas konkretaus jų darbo nematyti. Norint juos „išjudinti“ buvo išplatinta anketa, deja, ne visi į ją atsakė. Yra labai vertingų atsakymų, tarkim, LPKTS Palangos skyrius artėjant rinkimams siūlo atlikti praėjusių rinkimų analizę: kas padaryta gerai ir kas - blogai; parengti informaciją politiniams rinkimų analizės klausimais; surengti konsultacijų-paskaitų ciklą regionuose dėl rinkimų organizavimo metodikos.

- Mums svarbiausia šandien nesiskaidyti, nekonifliktuoti, o kartu spręsti kasdienines problemas, - sakė V. Briedienė.

Revizijos komisijos ataskaitą pateikė Revizijos komisijos pirmininkas V. Spraunis, jį papildė LPKTS valdybos pirmininkas A. Lukša. Svarstyta „Tremtinio“ darbas ir LPKTS tinklapis internete.

Aptarti šios vasaros renginiai - Dainų šventė ir išvyka Vytauto apygardos partizanų takais Utenoje. Priimti pareiškimai ir rezoliucijos.

Kitas valdybos posėdis numatomas spalio 4 d.

Tarybos konferencija - spalio 12 d.

Mūsų koresp.

Pavojus valstybei

Nuo rinkimų, leidusių kai kuriems paimti valdžią, liko aišku, kad Lietuvos Respublikos Seimas ir Vyriausybė tapo ne valstybės ir tautos interesų, o partinių, nomenklatūrinių ir asmeninių reikalų tvarkytojais. Lietuvos socialdemokratų partija – Komunistų partijos kadru, turto ir ideologijos paveldėtoja – nenori girdėti liaudies balso ir kuo toliau, tuo didesnę grėsmę kelia mūsų valstybės dabarčiai ir ateičiai.

Nuoseklus Lietuvos energetikos perdavimas Rusijos koncernams nėra atsitiktinis reiškinys. Nors teigiama, kad tokios bendrovės, kaip „Jukos“, „Lukoil“, „Gazprom“, nieko bendra su politika neturi, tačiau Seimo ir Vyriausybės vadovų lankstymasis Maskvai, neaiškaus tikslo vizitai, nešvarūs konkursai ir sutartys kelia rūpestį, kad per ekonomiką siekiama sugrąžinti Lietuvą į visišką Rusijos priklausomybę. Kas gali paneigti, kad Rusija, siekdama prijungti prie savo žemių neteisėtai laikomą okupaciją Karaliaučiaus kraštą, panaudodama ekonominius svetus ir savo statytinius Lietuvoje, nori užbėgti galimam 1945 m. Potsdamo sutarties dalyvių reikalavimui – jau 1995 metais pasibaigus Karaliaučiaus

krašto administravimo terminui, palikti jo teritoriją. Kyla klausimas – ar ne todėl Lietuvos Seimas ir Vyriausybė, bijodami pakenkti Rusijai, nekelia Karaliaučiaus klausimo tarptautiniu lygiu, net ieško būdų apeinant Šengeno sutartį suteikti lengvatinį tranzitą.

Valdžios vyrų įtikinėjimas Rusijos geranoriškumu neturėtų išbraukti iš istorijos ir atminties, kad tas „geranoriškumas“ mūsų tautai jau kainavo šimtą septyniasdešimt trejus okupacijos metus, per juos – spaudos draudimą, Kražių skerdynes, Muravjovą koriką, sukilėlių žūtį, tremtis, lagerius, partizanų kovą, moralinę degradaciją ir aibę kitų Rusijos „malonių“.

Sie teiginiai – ne nacionalizmo apraiška, o primenami faktai. Norime atkreipti dėmesį, kad be masinio visuomenės protesto dėl tokių valdžios veiksmų, keliančių grėsmę valstybės nepriklausomybei, galime sulaukti dar vienos lemtingos mūsų tautai okupacijos.

**LLKS prezidento
pirm. J. Čeponis
LS Panevėžio sk.
pirm. A. Blažys
LPKTS Panevėžio sk.
pirm. P. Pocius**

Ingrida VĖGELYTĖ

Žinios iš Seimo

Valdančioji dauguma nesugebėjo atmesti Prezidento veto

Pirmąją rudens sesijos posėdžių dieną kairiajai Seimo daugumai pritrūko balsų atmesti Prezidento veto dviem nuosavybės teisių atkūrimą ir kompensacijas už valstybės išperkamą turtą reguliuojantiems įstatymams. Prezidento veto gali atmesti ne mažiau kaip 71 parlamentarai. 68 parlamentarai balsavus už, 25 – prieš ir 3 susilaikius, valdančiajai daugumai pritrūko balsų atmesti Prezidento veto birželį priimtoms Piliečių nuosavybės teisių į išlikusių nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo pataisoms.

Seimo posėdyje palaikydamas Prezidento veto Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos pirmininkas P.Jakučionis ragino šį klausimą palikti Konstituciniam Teismui.

“Dar prieš pradėdami svarstyti šį įstatymą turėtume pripažinti tikrą tiesą, kad iki šiol buvo pažeidinėjamos ir grąžintinų namų savininkų, ir tų namų ar butų nuomininkų teisės. Vieni neatgavo namų arba negavo žadėtų kompensacijų už juos, kiti 10 metų gyveno tarsi pavasarį ant ledo – nežinodami savo rytojaus, kada jis ištirps. Dėl šios padėties nebuvo kalti nei vieni, nei kiti. Kaltę turėtų prisiimti vykdomoji valdžia arba buvę vykdomosios valdžios atstovai, nes būtent jie nevykdė įstatymų. Neseniai Seimo dauguma nusprendė, kad vis dėlto kalti “savininkai”, nes jie ir taip jau daug turi, ir todėl jų sąskaita “išsprendė” problemą nuomininkų naudai.

Manau, kad Prezidentas buvo teisingas grąžindamas šį įstatymą Seimui pataisyti ir teikdamas pataisą. Pagal Lietuvos Konstituciją, nuosavybė gali būti paimama įstatymo nustatyta tvarka tik visuomenės poreikiams. Visuomenės poreikiai negali būti tapatinami su atskirų asmenų ar asmenų grupių poreikiais. Turėtų būti toks poreikis, kaip poreikis švietimui, sveikatos apsaugai, kultūros ugdymui, krašto apsaugai, susisiekimui, transportui ir panašioms dalykams, kurie apima plačius visuomenės sluoksnių interesus. Tokia yra ir jau anksčiau išreikšta Konstitucinio Teismo nuostata. Ją visi Seimo nariai gerai žino.

Prezidento dekrete teigiama, kad įstatyme numatytas gyvenamųjų namų, jų dalių, butų paėmimas iš jų savininkų iš tiesų tenkina labiau individualius, o ne visuomenės poreikius. Su

tuo reikia sutikti, nes nuomininkai nėra žymus visuomenės sluoksniš. Be to, jų dauguma norėtų gauti butus iš savivaldybės ar valstybės lengvatinėmis sąlygomis, o ne atimtus iš savininkų, dažnai apgriuvusius namus, kurių remontui didelė dalis nuomininkų neturi lėšų.

Taigi įstatymas akivaizdžiai gali pažeisti piliečių konstitucinę teisę į privačią nuosavybę.

Šių metų sausio 22 d. grupė Seimo narių jau kreipėsi į Konstitucinį Teismą prašydami ištirti, ar naujas įstatymas, t.y. jo pataisa, neprieštaruja Konstitucijai. Svarstomas įstatymas paremtas ta pačia klaidinga samprata apie visuomenės poreikius. Prezidentas siūlo įstatymo įsigaliojimą nukelti iki kitų metų balandžio 1 d. tikintis, kad iki to laiko Konstitucinis Teismas paskelbs savo sprendimą šiuo klausimu. Todėl pritariu Prezidento pataisai ir kviečiu Seimą tai pataisai taip pat pritarti. Laikykime tai juridiniu klausimu. Iš tikrųjų jį sprendžia Konstitucinis Teismas”, - ragino Seimo narys P.Jakučionis. Beje, jis ne kartą yra pabrėžęs, kad minimas kairiųjų ketinimas negrąžinti savininkams išlikusio nekilnojamąjo turto prieštaruja net trims Lietuvos Konstitucijos nuostatom. Jis neabejoja, kad Konstitucinis Teismas panaikins šiuos skandalingus ir neteisingus valdančiosios daugumos ketinimus rodyti nepagarbą privačiai nuosavybei įstatymų leidyboje.

A.Paulauskas pelnė opozicijos simpatijas

Tik vieno balso Seimui pritrūko atmesti ir Prezidento veto kitam su minėtu įstatymu susijusiam įstatymui, kuris reglamentuoja kompensacijų už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą dydį, šaltinius, mokėjimo terminus bei tvarką, garantijas ir lengvatas. Savo dekretuose Prezidentas siūlė atidėti minėtų įstatymų įsigaliojimą iki 2003 metų balandžio 1 d., kad Konstituciniam Teismui būtų suteikta laiko apsvaistyti kai kurias ginčytinas minėtų įstatymų nuostatas dėl nuosavybės teisių grąžinimo.

Seimas nusprendė, jog minėti įstatymai bus laikomi nepriimtais. Tokiu atveju lieka galioti ankstesnės įstatymų redakcijos.

Opozicija yra apskundusi Konstituciniam Teismui Piliečių nuosavybės teisių į išlikusių nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo nuostatas, kurios apriboja savininkų galimybes susigrąžinti jiems teisėtai priklausan-

čius butus ar namus, apgyvendintus nuomininkų. Valdančioji dauguma praėjusiais metais priėmė pataisą, leidžiančią nuomininkams privatizuoti šią grąžintiną nuosavybę. Savininkams numatyta už ją kompensuoti pinigais arba kitokiu būdu. Prezidentas šias pataisas tuomet buvo taip pat vetavęs, bet Seimas jo veto atmetė.

Valdančioji dauguma tikėjosi Prezidento veto atmesti ir šį kartą. Paaškęjęs, jog trūksta balsų atmesti veto, valdančiosios Socialdemokratinės koalicijos frakcijos atstovai prašė perbalsuoti motyvuodami tuo, jog kai kurie parlamentarai nespėjo atvykti balsuoti.

Tačiau Seimo posėdžiui pirmininkavęs Artūras Paulauskas nesutiko, jog prie Prezidento veto priešininkų balsų būtų priskaičiuoti kelių vėliau į salę atskubėjusių parlamentarų, tarp jų ir Vytauto Šustausko, balsai. Už tai opozicija Seimo pirmininkui išreiškė viešą padėką.

Kompensacijos už valstybės išperkamą turtą turės būti išmokėtos per metus

Antradienį pritrūkus balsų atmesti Prezidento veto Seimas nusprendė laikyti nepriimtu naujos redakcijos Kompensacijų už valstybės išperkamą nekilnojamąjį turtą dydžio, šaltinių, mokėjimo terminų bei tvarkos įstatymą.

Tokiu būdu lieka galioti ankstesnė šio įstatymo redakcija, numatanti, jog rezistencijos dalyviams, politiniams kaliniams, tremtiniams, Vyčio kryžiaus ordininkams, apdovanotiems iki 1940 metų birželio 15 d., ir jų su-tuoktiniams, tėvams ir vaikams kompensacijos už išperkamą žemę, mišką, vandens telkinius turi būti išmokėtos iki 2003 metų rugpjūčio 1 d.

Prezidento Valdo Adamkaus vetuotame naujos redakcijos įstatyme šioms asmenų grupėms kompensacijų mokėjimas buvo atidėtas iki 2007 metų sausio 1 d. Tačiau Prezidento veto buvo susijęs ne su šiais terminais, o su kitais įstatymo straipsniais, suteikiančiais teisę valstybei paimti iš savininkų grąžintiną nuosavybę, kompensuojant už ją pinigais ar kitokiu būdu, ir leisti ją privatizuoti nuomininkams. Prezidentas pasiūlė atidėti naujos redakcijos įstatymo įsigaliojimą iki 2003 metų balandžio 1 d. tam, kad Konstitucinis Teismas turėtų galimybę išspręsti ginčą dėl nuomininkų ir savininkų teisių.

Už Prezidento veto atmetimą balsavo 70 parlamentarų - veto atmesti reikėjo 71 balso. Tuomet Seimas taip pat nepritarė, jog įstatymas būtų priimtas su visomis Prezidento pataisomis.

Ivykiai, komentarai

Rinkimų karuselė įsibėgėja

Prezidentui V.Adamkui paskelbus apie savo kandidatūros iškėlimą antrajai kadencijai, rinkimų kampanija įgavo naują pagreitį. Kaip ir buvo tikėtasi, premjeras A.Brazauskas atsisakė kelti savo kandidatūrą, nes jau ir valdančiajai partijai kur kas naudingesniau turėti savo premjerą nei faktiškai jokių realių galių neturintį prezidentą. Tai A.Brazauskas pareiškė šviesiai tiesiai. Noras vadovauti Vyriausybei vos ne iki gyvos galvos – visiškai suprantamas. Juk dar ne viskas prichvatizuota, nors energetikos ūkis jau atiduotas Rusijai. Tik juokas ima, kai dėl akių pasamprotaujama apie elektros tilto per Lenkiją statybą, čia pat pabrėžiant, kad tai labai brangiai kainuotų, o tokių pinigų nenusimato. Kitas dalykas – Maskva neleis jokio tilto. Antai šiomis dienomis Rusijos elektros kompanijos RAO ES vadovas Anatolijus Čiubaisas gyrėsi, kad Rusijos energetikai pirmieji atkūrė Sovietų sąjungą, nes visų buvusių “brolišių respublikų” elektros režimas reguliuojamas Rusijoje. Taigi nors A.Čiubaisas to ir nesakė, tačiau aišku, kad nepaklususiems elektra bet kada gali būti išjungta. Pūsti miglą, kad ekonomiką reikia skirti nuo politikos, ką daro dabartinė valdžia, tėra tik eilinė komunistinė dūmų uždanga.

Pagaliau vadinamieji socialdemokratai paskelbė savo kandidatą į prezidentus. Juo tapo raudonuoju Vyteniu vadinamas “šlovingosios” partijos pirmininko pavaduotojas Vytenis Andriukaitis. Dėl tokio partiečių pasirinkimo kilo įvairiausių nuomonių. Nors valdančioji partija demonstruoja geležinę vienybę ir drausmę, tačiau gerai informuoti šaltiniai praneša, jog iki praėjusį šeštadienį įvykusio partijos suvažiavimo dar nebuvo aišku, kas taps neokomunistų kandidatu.

Aišku, toks “vyresniųjų brolių” sprendimas labai nepatiko Seimo pirmininkui A.Paulauskui. Jis tikėjosi, kad bendru valdančiosios daugumos kandidatu taps “norintysis gyventi geriau”. Pats V.Andriukaitis pareiškė esąs už bendrą socdemų ir socialliberalų kandidatą ir sakė, jog tokia galimybė dar yra. Ir dėl to “pakovoti dar turime keletą savaičių”.

Atsisakė V.Adamkaus naudai

Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) partijos pirmasis vicepirmininkas Andrius Kubilius atsisakė kandidatuoti į prezidentus ir paragino remti Valdo Adamkaus kandidatūrą. A.Kubilius pabrėžė, kad jo sprendimas yra asmeninis. Anot A.Kubiliaus, norint apsaugoti Lietuvą nuo kairiųjų ir kitų populistų bei neatsakingų politikų, reikia balsuoti už stipriausią centro dešiniuosius partijoms atstovaujantį, nors ir nepriklausantį jokiai partijai dabartinį Prezidentą. Tuo labiau kad artėja labai svarbūs Lietuvai euroatlantinės integracijos procesai, o V.Adamkus per savo pirmąją kadenciją jau įrodė patikimai vykdes ir formavęs Lietuvos užsienio politiką. A.Kubilius taip pat paragino ir kitus centro dešiniuosius jėgoms atstovaujančius kandidatus – centristą Kęstutį Glavecką ir liberalą Eugenijų Gentvilą – nežaisti pavojingo žaidimo ir atsiimti savo kandidatūras paremiant dabartinį Prezidentą.

A.Kubiliaus pasitraukimu iš rinkimų kovos pasidžiaugė K.Bobelio krikščionių demokratų valdybos pirmininkas P.Gražulis. Jis pareiškė, jog dabar dalis konservatorių rinkėjų balsuos už K.Bobelį. Tačiau politikos apžvalgininkai ir politologai teigia, kad žmonės, remiantys konservatorius, už K.Bobelį tikrai nebusuos. Ir ne tik dėl jo nuolat reiškiamo priešiško Tėvynės sąjungai ir jos lyderiui prof. V.Landsbergiui. Juk pats pasidžiaugė, kad jo partijos ir valdančiosios neokomunistinės daugumos programos ir nuostatos labai panašios...

Jonas BALNIKAS

Rinkimams artėjant

Nedarykime meškos paslaugos

Skaitydami "Tremtinį" dažnai susiduriame su tokiais "populiariais" pasakymais: bandoma atkurti sovietinė santvarka, atgaivinamas sovietinis valdymas, vykdoma resovietizacija, grįžtama prie sovietų valdžios ir t.t. Taip rašydami padedame kelti socialdemokratų ir socialliberalų – jų dauguma dabar Seime – populiarumą. Ypač smagu skaityti tokias eilutes tiems, kurie išsilgę sovietinių laikų. Jie tikrai balsuos už socialdemokratų ar socialliberalus.

Siūlyčiau rašyti tiesą apie dabartinį Lietuvos Seimą bei Vyriausybę: ką Vyriausybė daro su mūsų šalies turtu, kaip meluoja ir apgaudinėja žmones, švaisto biudžeto lėšas. Tiesa, dabartinė valdžia savo kabinetų nepuošia Lenino portretais, ji garbina dolerį ir neketina atkurti socializmo. Tačiau galime tapti Baltijos-Rusijos gubernija su V.Putino atsiųstu gubernatoriumi ar kitaip įvardytu "prižiūrėtoju". Bet mūsų vadukai ir to nenori, nes pradėjus Lietuvą valdyti Rusijos statytiniui jiems jau nebyrėtų į kišenes doleriai. Jie patektų į statytinių rankas.

Savivaldybių ir prezidento rinkimams jau įtemptai ruošiamasi. Juozo Bernatoniui berniukai "suinventorizavo" visus Lietuvos benamius, kurie už "tam tikrą paslaugą" balsuos už ką reikės. Prezidento rinkimai socialdemokratams tampa nebeaktualūs. Tikriausiai niekas nenori, kad juose balotiruotųsi Algirdas Brazauskas, nes būdamas Vyriausybės galva jis taip gražiai tvarkosi, kad geriau ir nereikia. Atėjęs naujasis gali viską sugadinti, o juk dar nemažai liko neprivatizuotų objektų: elektros ūkis, alkoholio pramonė, geležinkeliai, pelningai dirbančios valstybinės įmonės. Netrukus galėsime pardavinėti žemę. Tad yra ką veikti.

Dirbdamas dabartiniame poste A.Brazauskas duos daugiau "naudos" gimtajai Lietuvai. Taip sako p. Bernatonis ir jis gerai žino, kad yra teisis. Juk ne be reikalo baigė aukštuosius mokslus Maskvoje (tai ne koks ten Oksfordas!). Pats tinkamiausias patarejas visais klausimais.

Ir A.Brazauskas nesnaudžia. Pasirūpino, kad antroji žmona Kristina savivaldybių rinkimų metu atsirastų Vilniaus miesto socialdemokratų sąrašė. Visi A.Brazausko gerbėjai juk balsuos už poniją Kristiną. Reikia tikėtis, kad tuo p. Kristinos karjera nesibaigs - kiek čia liko iki Seimo rinkimų...

Pagalvokime, gerai pamąstykime – už ką balsuosime. Ar už apsimelavusius Lietuvos aukštuosius pareigūnus, kurie nepaisydami Lietuvos valstybės interesų, šaltakraujiškai ir ciniškai privatizuodami gyventojų sukaupią turtą perleidžia jį į mums gerai pažįstamas rankas? Ir dar skelbia, kad rengiami "skaidrūs" konkursai... Kur jau ne!

Net vokiečiai kreipėsi į Seimo pirmininką A.Paulauską dėl to vadinamojo "skaidrumo". O dėl "Williams" ir "Jukos" net juokas ima: ministras pirmininkas nieko nežinojo apie susitarimus dėl akcijų pardavimo ir "Mažeikių naftos" perdavimo "Jukos". Tai galima palyginti su neseniais įvykiais, kai SSRS prezidentas M.Gorbačiovas "nežinojo", kad Vilniuje atakuojamas TV bokštas, traiškomi žmonės. Grįžtant į netolimus įvykius galima pasakyti, kad dabartinis ministras pirmininkas A.Brazauskas, dar būdamas LKP pirmuoju sekretoriumi, kai Lietuvos tikintiesiems gražino Vilniaus Katedrą, važinėdamas į Maskvą ir tardamasis su TSKP CK politinio biuro nariais, dėjo pamatus dabartiniams įvykiams.

Ar ilgai leisime iš mūsų tyčiotis? Nejaugi nesugebėsime tų buvusių atsikratyti? Sistema žlugo, o jos "palikuonys" jau 12 metų lenda į valdžią ir apsimeta esą Lietuvos patriotai. Tik versdami kailį, per intrigas, pasitelkę spaudą, TV ir radiją, menkindami sąžiningų ir dorų tikrų Lietuvos patriotų pastangas atkurti laisvą ir nepriklausomą Lietuvą, braunasi į valdžią.

Ar seniai buvo 1990-ieji, kai Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininku buvo išrinktas prof. V.Landsbergis? Buvusieji tada liko "už borto" ir ilgai nenurimo. Tol rezgė intrigas, kol Tautos pažangos partijos dėka pavyko suskaldyti pirmininką (V.Landsbergį) remiančią daugumą. Teko skelbti priešlaikinius rinkimus. Panašus scenarijus kartojosi ir 2000 metais - susiskaldė, sukiršinę liberalus, nušalinę tuometinį liberalų pirmininką R.Pakšą nuo ministro pirmininko pareigų ir sudarę sandėrį su socialliberalais buvusieji "už borto" įsitvirtino Seime ir Vyriausybėje. Jie eina ir eina prie valdžios lovio. Ir ilgai eis, jei mes artėjant naujiems rinkimams rimtai nesusimąstysime.

**Stanislovas
JUŠKEVIČIUS,
Laisvės kovų dalyvis**

P.S. Kviečiame skaitytojus diskutuoti visiems mums aktualia tema – apie artėjančius rinkimus

Replika

Atgarsiai apie Ariogalos sąskrydį

Nuskambėjo dainos Dubysos slėnyje, tūkstančių atminty liko vienybės, santarvės, susitikimų džiaugsmas. "Laisvės ugnis - ateities kartoms" kasmet sutraukia iš visos Lietuvos vis daugiau žmonių. Tai renginys, neturintis lygių ne tik Lietuvoje, bet ir kaimyninėse šalyse. Tik kodėl vis dažniau pasigirsta nuoskaudos, nepasitenkinimo balsai?

Šiais metais buvo draudžiama iš arti fotografuoti ir filmuoti. Tai užgavo ne vieną dešimtį žmonių, norėjusių turėti nuotraukų prisiminimui. Profesionalių fotografų, turinčių teleobjektyvus, šis draudimas neatbaidė, o eilinius dalyvius skaudino. Ir norintys kalbėti žmonės kasmet vis griežčiau atrenkami: jie išpėjami kalbėti švelniai, gink Dieve, neužgauti ir taip jau "nuskriaustų" buvusių, praradusių "generalinių" ar "pirmųjų sekretorių" postus ir vardus, bet užsitarnavusių naujus titulus.

Tačiau ar gali tėvynės patriotas kalbėdamas buvusiems partizanams, politiniams kaliniams, tremtiniams nepasakyti tos skaudžios tiesos, kad Lietuvoje nėra teisingumo, o jo ieškantiems tenka patyčio? Ar bereikia didesnio akibrokšto kaip tai, kad auka sulyginama su budeliu, ge-

nocido vykdytojams siūlomos nukentėjusio asmens valstybinės pensijos arba - negrąžinti okupantų atimto nekilnojamojo turto? Nejaugi apie tai reikia kalbėti tik pašnibždomis, kaip kadais sovietmečiu, kad Sibiru nepadvelktų?

Rugpjūčio 11 d. Mordangoje, netoli Ventspilio, vyko Latvijos partizanų suvažiavimas. Jame dalyvavo Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio prezidento pirmininko J.Čeponio ir štabo viršininko V.Balsio vadovaujama Lietuvos delegacija. J.Čeponio kalba buvo palydėta plojimais. Labai skaudu buvo girdėti priekaištus (juos girdėjo ir Latvijos krašto apsaugos ministras), jog Ariogaloje, sąskrydžio metu, nebuvo suteiktas žodis Latvijos delegacijai.

Kas pinigų moka, tas ir muziką užsako - šis posakis labai aktualus kalbant apie Ariogalos sąskrydį. Nors Vyriausybė ir skiria lėšų tokiam išpūdingam renginiui, tačiau tai neturi temdyti Laisvės ugnies ateities kartoms. Neparduokime tiesos. Laisvės gynėjų sąskrydyje turi būti pagerbti visi Laisvės gynėjai. Šis renginys - ne valdžiai pagerbti.

**Algirdas BLAŽYS, LPKTS
Panevėžio apskr. koordinatūras**

Markuliada

Errara humanum est, sed in errere perseverare – diabolicum

Suklysti yra žmogiška, bet suklydus klaidoje likti velniška, sakydavo senovės romėnai, ir šį posakį mėgdavo kartoti... provokatorius Juozas Markulis. Įvaldęs paskaitinį meną ir gražbylystę, jis žinojo, kad geriausių rezultatų galima tikėtis primetus ginčą dėl smulkmenų, asmeniškumų aiškinimąsi ir užvertus priešininką srautu teiginių, į kuriuos neįmanoma atsikirsti.

Šis būdas yra velniškas todėl, kad klausantis markulių, teigiančių "tik tiesą", visada kirba mintis: o gal, o gal jo tiesa. Juk paprastas žmogus negali žinoti, dėl ko ir kokių tikslu tai daroma. Juk, pavyzdžiui, kaltindamas jį demaskavusius tauriečius nebūtais dalykais, J.Markulis nesakė to, ką pasakojo kitur: "1946-1948 m. palankiau ryšius su papulkininku Ilja Borisovičiumi Počkajumi, o iki tol buvau ryšyje su MGB majoru Makovu" (1956 06 12). Ne tik pasipriešinimo kovotojai ilgai negalėjo patikėti provokacija, bet ir eiliniai žmonės negalėjo nieko dora sužinoti, nes, pvz., Juozą Markulį apdovanojus Raudonosios žvaigždės ordinu už nuopelnus (žudynes), KGB laikė netikslinga paskelbti tai viešai LTSR spaudoje.

Tik atkūrus Nepriklausomybę jaunalietuviai virve už kaklo nuvertė F.Dzeržinskio stabą, o Leninus nukėlė savivaldybių pasamdyti kranai. Tačiau ir gandas buvo, kad vargai pražuvo; kvailiai patikėjo ir džiaugtis pradėjo. Stabai sėkmingai susikraustė į Grūtą, pakelyje tarp Krėvės ir Čiurlionio šventųjų takų.

Ir užvirė ginčai, laužomos popierinės ietys, o stabvietė jau vadinama ir parku, ir muziejumi. Lenino stabui nesvarbu, kur stovėti: ar už spygliuotų vielų, ar po juo yra lentelė su "stalinizmo represijas" paaiškinančiu užrašu. Jis stovi čia – Lietuvoje, o jei ir turi viltį, tai sugrįžti į tą pačią vietą (per 10 metų nė viena senoji stabvietė nėra tinkamai sutvarkyta, yra dyka).

Stabas stovės amžinai "tvirtai įsiremęs kojomis į žemę" (E.Mieželaitis). O markuliška gražbylyste bei "socialiniu statusu" apsiginklavę profesoriai įrodinėjo jo istorinę reikšmę bei meninę vertę, šlovindami grybų specialistą, ateities kartoms išsaugojusį stabus.

Neramiai miegojo KGB pulkininkas S.Paulauskas. Ne dėl to, kad persekiojo kunigą Budrikį, o bijodamas, kad smegenyse tupintis dzeržinskiukas nesužinotų baisios antitarybinės minties – svajonės apie tai, kaip vieną kartą jo sūnus išaugs ir taps jo sumaniai iškolaboruotos Lietuvos prezidentu.

Tokie nusipelnę gyventi geriau ir labai jautriai ir liguistai, kaip profesorius J.Markulis, atsiliepia pašaukti nomenklatūrininkais – gyvaisiais stabais. Vagie, kepurė dega: kai kariuomenės vadas paminėjo nomenklatūrininkus – žiūrėk, kiek jų atsiliepė! Net jo Ekscelencija Prezidentas Ministras Pirmininkas (išvertus lietuviškai būtų Jo Didenybė Pirmasis Tarnas Pirmininkas) Algirdas Mykolas, lietuviškosios demokratijos tėvas ir socialdemokratinės minties galiūnas, rašytojas, ekonomistas ir ūkininkas, nežinantis, kur dėti atgautus nacionalizuotos 12 ha žemės, kurio vardu pavadinta Kaišiadorių mokykla...

Markulių neperkalbėsi ir neįveiksi, jie ims dygti kaip grybai po lietaus. Žodžių lietus nuplauna baltas dėmes nuo žalvarinio ir raudonas nuo medvilninio švarko. Už kiekvieno žalvarinio stabo slepiasi gyvasis, o už gyvojo senojo nugaros glaudžiasi jaunas. Stabai rikiuojasi į gretą ir su gvazdikais atlape švenčia kovo 8-ąją bei gegužės 1-ąją. Ir šis absurdo vaidinimas vadinasi "Markuliada" su senaisiais, nusipelnusiais TSRS liaudies artistais, tik režisuojamas jauno režisieriaus...

Suklysti yra žmogiška, bet pasilikti sovietinėje stabmeldystėje yra velniška...

Kęstutis KASPARAS

Žaliosios girios partizanų takais

1945 m. kovo mėn. pabaigoje buvo sušauktas Žaliosios girios apylinkių partizanų kovos dalinių sąskrydis. Sąskrydžio iniciatorius – Izidorius Pocevičius-Radvila. Iki tol partizanų būriai buvo kuriami neorganizuotai. Pocevičius pasiūlė įkurti rinktinę ir pavadinti ją Žaliaja. Rinktinės vadu išrinktas kpt. Izidorius Pocevičius-Radvila, priimta priesaika, sudarytas štabas su šiais skyriais: rikiuotės skyrius – viršininkas ltn. Genys-Putrimpas, informacijos skyrius –

Daugiausia – į Panevėžio apskr., Žaliosios girios apylinkes. 1945 01 19 – Šeduvos 6 asmenų grupė: Petras Blička, Juozas Mikoliūnas, Justinas Plungė, Leonas Šereiva, Jonas Alksnys, Vladas Merkys. Smilgių 6 žmonių grupė: Bronius Giedrikas, Antanas Liubickas, Domas Tumas, Jonas Česnakavičius, Juozas Misiūnas, Jonas Žilyš. Po to Subačiaus 6 žmonių grupė: Juozas Alekna, Kazys Jetkevičius, Povilas Tolušis, Kazys Vičėnas, Petras Zuoza, Kazys Baniukštis.

Čia aplankėme paminklą, stovintį Birbilų sodybos vietoje. Antaną Birbilą-Baltąjį suėmė "Smerš" dalinys. Sušaudytas 1947 m. Vilniaus KGB rūmuose. Buvo užkastas Tuskulėnų dvaro teritorijoje. Antras brolis žuvo kautynėse Žaliojoje girioje. Su mumis vyko ir dvi seserys Birbilaitės, buvusios ryšininkės.

Aplankėme Bikiškių kapinaites, kur palaidota per 30 partizanų. Po to – vietą, kur žuvo septyni partizanai, iš jų – keturi desantininkai. Jiems pastatytas paminklas. Kitas

Šiluvos atlaidai – vilties šaltinis visiems

(atkelta iš 1 psl.)

Giedojo Karo akademijos choras "Kariūnas". Šv. Mišioms asistavo Puskarininkų mokyklos ir Karo akademijos kursantai, kurie po pamaldų už tai buvo pagirti arkivyskupo S. Tamkevičiaus.

Pamokslu vėlyv. E. Bartulis kreipėsi į Lietuvos jaunimą, norėdamas tėviškai pasitarti, kaip "mums visiems žengti Viešpaties meilės keliu". Šis kelias yra dinamizmo šaltinis, padedantis įveikti nusiavimą, abejingumą, žalingų įpročių ir palaido gyvenimo potraukį. Tik abipusis meilės ryšys su Dievu garantuos kiekvienam darnų gyvenimą, šviesią ateitį.

Nešant simbolines atnašas prie altoriaus buvo pranešta, jog Lietuvos kariuomenė parems Šiluvos dvasinio centro statybą. Šio reikšmingo centro kertinis akmuo buvo pašventintas šiemet – atlaidų aštuondienio metu.

Po pamaldų buvo suteiktas žodis krašto apsaugos ministrui L. Linkevičiui ir Lietuvos kariuomenės vadui gen. mjr. J. Kronkaičiui. Ministras akcentavo, jog čia, Šiluvoje, visus suvienijo malda už Lietuvos krašto saugumą, jo at-

eičių. Šiandien klojant pamatus krašto saugumui bei kuriant saugią erdvę mūsų vaikams krašto apsaugos ministras visiems palinkėjo vienybės, ramybės ir tikėjimo.

Kariuomenės vadas padėkojo Lietuvos dvasininkijai ir susirinkusiems maldininkams už parodytą ypatingą dėmesį mūsų kariuomenei taikos metu.

Visus šventiškai nuteikė karinio orkestro koncertas, iškilminga kariška eiseną ir arbata iš lauko virtuvės katilo.

Pasak Lietuvos kariuomenės lauko pajėgų vado brigados generolo Valdo Tutkaus, šiemet Lietuvos kariuomenės diena buvo itin džiugi, sklandžiai organizuota. Buvo sukviesta dviejų karinių apygardų per 30 įvairių dalinių karių ir karininkų bei jų šeimų.

Laisvės kovų sąjūdžio dalyviai, vadovaujami Jono Čeponio, su partizaninių apygardų vėliavomis atžygiavo prie koplytstulpio legendiniam partizanų vadui Jonui Žemaičiui pagerbti jo atminimo.

Šiluvos atlaidai – vilties šaltinis visiems meldžiant Lietuvai gerovės ir ramybės.

Elvyra ŽEIZIENĖ

Paminklas Birbilų sodybos vietoje

viršininkas Marijošius-Šerkšnas, organizacinis skyrius – viršininkas ltn. Perkūnas. Adjutantu paskirtas Algis Balsys.

1945 m. rugpjūčio mėn. kpt. I. Pocevičius-Radvila pasaloje žuvo. Po to Žaliosios rinktinės štabas išsiskirstė. Rugsėjo mėn. Vladas Juozaitis, desantininkas ltn. Petraitis atkūrė Žaliosios rinktinės štabą.

1947 m. liepos 1 d. Algimanto apygarda išleido įsakymą Nr. 5, kuriuo Žalioji rinktinė įtraukta į Algimanto apygardą. Vėliau Žalioji rinktinė buvo padalyta į dvi rinktines. Visa šiaurės vakarų dalis perėjo Prisikėlimo apygardos pavaldumui.

Algimanto apygardos Žaliosios rinktinės vadu buvo pilytautas Česnakavičius-Daujotas, Valas.

Nuo 1950 m. Žalioji rinktinė buvo pavadinta tėvonija. Algimanto apygarda priklausė Pilėnų tėvonijai, o Prisikėlimo apygarda – Aušros tėvonijai.

1945 m. buvo pasiūstas amaža desantininkų grupė.

Šie desantininkai priklausė Žaliajai rinktinei. Dauguma iš jų tapo vadais. Buvo sukurta Maumedžio būrys, vadovaujamas Stasio Girdžiūno-Gegužio (dar gyvas). Jaunesniojo ltn. Antano Šilo-Kovo vadovaujamas Karklo būrys. Vėliau šio būrio vadu tapo Antanas Birbilas-Baltušis. Jis 1947 m. sušaudytas Vilniaus KGB rūmuose. Antano Šilskio-Šulo būrys. A. Šilas-Kovas suformavo ir apginklavo apie 30 partizanų būrį.

1945 m. buvo pasiūstas desantininkų būrys, vadovaujamas j. ltn. Vlodo Jazoko-Petraičio. Jis, žuvus Izidoriui Pocevičiui-Radvilai, tapo Žaliosios rinktinės vadu. Jam žuvus vadu tapo Jonas Česnakavičius-Daujotas. Jis kurį laiką kartu buvo ir Algimanto apygardos štabo viršininku.

Šiandiena

Liepos 27 d. organizavome išvyką Žaliosios girios partizanų kovų keliais. Apie 50 žmonių važiuojo autobusu, automobiliais. Kelionę pradėjome nuo Bikiškių k.

objektas – paminklas Jonui Žiliui Žaliojoje girioje. Jis buvo sunkiai sužeistas, o vėliau nukankintas. Vienas jo sūnus – Klevas buvo būrio vadas, vėliau – vadas ryšiui su visuomene, žuvo 1953 m. spalio mėn.

Krinčino miestelyje, bažnytelės šventoriuje, stovi gražus paminklas Žaliosios rinktinės partizanams. Iš čia keliavome į Gorijos kaimą, kur stovi paminklas trijų kaimų partizanams. Čia išvardyta per 30 žuvusių Žaliosios rinktinės partizanų pavardžių. Aplankėme Gorijos koplytelę, prie kurios buvo slapta palaidoti trys partizanai.

Vabalninko miestelyje išklaušėme šv. Mišias už Žaliosios girios partizanus. Aplankėme muziejų, paminklą, parką, kuris buvo pasodintas partizanų užkasimo vietoje. Iš čia 1989 m. buvo išskasti 95 partizanų palaikai ir perlaidoti į kapines.

Paskutinius aplankėme Leliškius, kur kautynių vietoje stovi paminklas 24 žuvusiems partizanams.

Antanas ŠIMĖNAS

Už ką?

Balio Juknevičiaus nuotr.

1998 m. prie kelio Kretinga-Salantai palangiškių iniciatyva buvo pastatytas koplytstulpis 1950 m. šioje vietoje nukankintiems partizanams Juozapui Zoberniui ir Augustinui Kiešai atminti. Neseniai, rugpjūčio mėn., vandalai kirviu sukapojo koplytstulpį išniekindami Lietuvos kančios simbolį ir Laisvės kovotojų atminimą.

Tačiau Palanga turi ne tik jūrą, bet ir Lietuvą mylinčių širdžių. Paminklas bus atstatytas. Širdyse liks tik nuskanda dėl tėvų, išaugusių vaikus vandalus

Pasipriešinimo istorijos komitetas

LPKTS Klaipėdos sk. narių dėmesiui!

Priimami vardiniai akmenys iš norinčiųjų įamžinti tremtinių, politinių kalinių, Laisvės kovų dalyvių atminimą Klaipėdos memoriale, prie "Tautos kančios" paminklo, S. Daukanto gatvėje.

Išsamesnę informaciją suteiksime LPKTS Klaipėdos sk. būstinėje, Liepų g. 3. Tel. (8-46) 493476 arba 410470. Kreiptis pirmadieniais, antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 14 iki 17 val.

LPKTS Klaipėdos sk. taryba

Legendinis Dzūkijos partizanų vadas

1949 m. kovo 7 d. provokatorių – MGB agentų K.Kubilinsko-Varno ir A.Skinkio-Ryto – išduotas kartu su keturiais kovos draugais žuvo Dainavos partizanų apygardos Kazimieraičio rinktinės vadas Vaclovas Voveris-Žaibas. Jis buvo vienas aktyviausių Dzūkijos partizanų vadų, savo veikla pelnęs didelį autoritetą tarp partizanų ir vietos gyventojų, dalyvavęs daugelyje kautynių ir susirėmimų su priešais.

Geležinio Vilko tėvonijos vadas

Vaclovas Voveris-Žaibas gimė 1922 02 07. Partizanauti pradėjo nuo pat pirmųjų antrosios sovietinės okupacijos dienų. Jo pastangomis buvo sukurta Geležinio Vilko tėvonija, kurios vadu buvo jis pats – turėjo per šimtą partizanų.

1946 m. buvusiam Juozapavos dvare, netoliese Daugų, įvyko Geležinio Vilko tėvonijos vadų konferencija. Jos tikslas – susitarti su enkavedistais ir stribais, kad jie neterorizuotų, nekankintų, netremtų, nekaltintų Daugų valsčiaus žmonių. Į konferenciją atvyko Daugų valsčiaus NKVD viršininkas majoras I.Buiko. Enkavedistai, stribai sulaužė susitarimo sąlygas, apsupo konferencijos rajoną, surengė pasalą. Partizanai kėslus numatė ir mūšio išvengė. Bet kitą dieną įvyko susirėmimas, kuris į rezistencijos istoriją įėjo Alovės ir Daugų kautynių vardu. Kautynių su priešais metu Žaibas pasižymėjo kaip drąsus ir pralaimėjimų nežinantis vadas. Žaibas vadovavo 28 didelėms kautynėms bei daugeliui mažesnių susirėmimų. Visos 28 kautynės laimėtos!

1948 m. spalio 27 dieną norėdamas išprovokuoti MVD-istus Žaibas pasiuntė partizanų grupelę sustabdyti į Onuškių miestelį važiuojančią mašiną su keleiviais. Partizanai įvykdė užduotį pasišalinę. Tai sužinoję MVD-istai tuo pačiu sunkvežimiu išskubėjo įvykti vietos link, tikėdamiesi užklupti partizanus. Jie užvažiavo ant pakastos minos. Buvo sunaikinta 18 MVD-istų – beveik visas Onuškių miestelio garnizonas.

Arba laisvė, arba garbinga mirtis

Žaibas stebino tikrai žaibiška reakcija, šaltakraujiškumu, nepaprastu sumanumu. Net mirties šmėkla negalėjo Žaibo sustabdyti nuo pasirinkto vieno ar kito pavojingo žygio. Arba laisvė, arba garbinga mirtis, bet jokių būdų ne ilgas gyvenimas raudonojoje vergijoje – toks buvo Žaibo tikslas.

Žaibas buvo bausis raudoniesiems ir dėl to, kad gyventojai juo pasitikėjo, gerbė ir mylėjo, nes buvo taurus kovotojas dėl tėvynės laisvės, šeimą ir gyvybę aukojęs kitų gerovei ir laimei.

Voverių šeima, nors nebuvo turtinga, buvo persekiojama, seserys buvo uždarytos į kalėjimą, tėvas

kalėjime mirė. Bakaloriškių kaimą, kur gyveno Žaibo šeima, sovietiniai partizanai sudegino 1944 m. balandį, per Velykas.

Dzūkijos dainius Vincas Krėvė šlovino Dainavos bernelių žygdarbius, jų šaunią išvaizdą. Toks vyras buvo ir Vaclovas Voveris – gražus, aukštas, stiprus. Grojo harmonika, gražiai dainavo. Negėrė, nerūkė. Jo drąsa stebėjosi net ir priešais. Yra žinoma, kad Žaibas buvo gavęs pasiūlymą legalizuotis. Jis atsakė: broliui Vladui, irgi partizanui, sakęs, kad nenorįs išduoti savo pasirinkimo ir kovos draugų. Nugalėtas buvo tik klasta.

Partizanai V.Voveris-Žaibas stovi pirmas iš dešinės

Velniška klasta

1948 m. spalio-gruodžio mėn. saugumiečiams į partizanų gretas įfiltravus vidaus agentus K.Kubilinską-Varną (vėliau tapusį vaikų poetu ir rašiusį pamokančius eilėraščius) ir A.Skinkį-Rytą, 1949 m. kovo 7 d. Kalesninkų miške buvo sunaikinti Dainavos apygardos ir Kazimieraičio rinktinės štabai. Dainavos apygardos štabe K.Kubilinskas nušovė miegantį laikinai einantį Dainavos apygardos vado pareigas ir Šarūno rinktinės vadą Itn. Benediktą Labėną-Kariūną ir kartu su A.Skinkiu nubėgo į Alytų pranešti apie Žaibo bunkerį. Netrukus pilni čekistų sunkvežimiai atvažiavo į Kalesninkų mišką, buvo apsuptas Kazimieraičio rinktinės štabas. V.Voveris-Žaibas su trimis kovos draugais – Adolfu Paukščiu-Vanagu, Petru Šilansku-Labučiu ir Jonu Kazlauskų-Šermukšniu – dalyvavo paskutiniajame savo mūšyje.

Apie šią išdavystę dienoraštyje Dainavos apygardos vadas Lionginas Baliukevičius-Dzūkas rašė: "Tokios didelės niekšybės, tokios velniškos klastos mes jokių būdų negalime suprasti. Kokie žmonės pagaliau jiedu turėjo būti? Kur jų sąžinė? Ir tai padarė tie, kuriais mes pasitikėjome – inteligentai, šokie tokie rašytojai, lietuviai, ateitininkai... Mes nerandame žodžių, kaip būtų galima visa tai apibūdinti. Ach, jūs niekšai, niekšai..."

Vladas KLEINOTAS

Paminklas žuvusiems partizanams

Rugpjūčio 10 d. Vazgirdonių kaimo kapinėse, šalia Pabezninko ežero, pašventintas paminklas žuvusiems partizanams atminti. Iškilmės prasidėjo šv. Mišiomis S.Varėnos bažnyčioje. Jų metu partizanų garbei giedojo partizanai LPKTS valdybos pirmininkas A.Lukša. Paminklą Vazgirdonių kapinėse pašventino S.Varėnos klebonas P.Čivilis, Krašto apsaugos Varėnos teritorinės gynybos 14 batalione savanoriai atliko garbės salūtą.

Prie paminklo kalbėjo LPKTS tarybos pirmininkė V.Briedienė, partizano V.Sinkevičiaus sesuo O.Grigaliūnienė, Dainavos apyg. partizanų vadas K.Savičius, savivaldybės tary-

bos narys V.Kuklys, LPKTS Varėnos sk. tarybos narys B.Savickas. Dar kartą buvo prisimintos kautynės ant Pabezninko ežero, kurių metu narsiai kovėsi ir žuvo partizanai - J.Kaziulionis-Klevas, V.Sinkevičius-Vaidilutis.

Statant paminklą lėšomis prisidėjo V.Kuklys, V.Melešius, B.Savickas, J.Beržanskas. Iškilmėse dalyvavo per 200 žmonių. Paminklo pašventinimo iškilmes organizavo partizano V.Sinkevičiaus artimieji ir buvęs LPKTS Varėnos sk. pirmininkas V.Kaziulionis, lėšomis parėmė Varėnos skyrius.

Nuotr. paminklas partizanams J.Kaziulioniui ir V.Sinkevičiui

Nauji kryžiai

Liepos pabaigoje Mitkūnų kaime, Tabariškio parapijoje, Stasio Jaro (buvusi Poderio) sodyboje, buvo pastatytas kuklus kryžius žuvusiems partizanams - Juozui Knašiui-Kariui ir Genovaitei Poderytei-Knašienei – atminti. Jie kovojo Tauro apygardos Birutės rinktinėje.

Buvęs Birutės rinktinės vadas Povilas Pečiulaitis-Lakštingala ir partizanų ryšininkas ir rėmėjas Jonas Rindeika papasakojo, kad partizanai Juozas Knašys-Karys buvo narsus kovotojas, pasiryžęs visas jėgas atiduoti Lietuvai ir net žūti, jei reikės. 1951 m. balandžio 19 d. Kazlų Rūdos miške, prie Papilvio k., NKVD surengė pasalą. J.Knašys-Karys buvo sužeistas, žuvo Jonas Pečiulaitis-Žvangutis ir Vytautas Pukelevičius. Klemensas Stačiokas liko gyvas.

1952 m. lapkričio 2 d. Kazlų Rūdos miške, prie Rindeikos sodybos, NKVD per išdavikus: Demoną, Žilviną ir kt., išprovokavo susitikimą. Įvyko kautynės, kuriose žuvo Leonas Lukoševičius-Doleris. Povilą Pečiulaitį paėmė gyvą, o J.Knašys-Karys buvo sužeistas ir su Jonu Rindeika pabėgo (P.Pečiulaitis "Šitą paimkite gyvą").

1953 m. žiemą J.Knašys-Karys

Poderių sodyboje (Genovaitė Poderytė buvo ryšininkė ir jo sužadėtinė), ant tvarto, buvo įsirengęs slėptuvė. Prieš Kalėdas čia juos netikėtai apsupo NKVD kariuomenė. Įvyko susišaudymas. Gyvi nepasidavė. Abu didvyriškai žuvo. Merginos palaikus atidavė tėvams. Ją palaidojo Tabariškių kapinėse, o J.Knašio kūną nuvežė į Garliavos NKVD būstinę ir nometę išniekino. Atvedė Knašio mamą, kad ši atpažintų sūnų, bet moteris to nepatvirtino. Ją mušė, tampė, tyčiojosi. Kai paleido, ji kiek paėjęsusi apalpo ir visą naktį išgulėjo leisgyvė. Ryte atgavusi sąmonę parėjo į namus. Juozas buvo vienintelis jos sūnus. Niekas nežino, kur paskui padėjo J.Knašio lavoną.

Dabar šis kryžius liudija, kad šie žmonės buvo narsūs ir mylėjo savo tėvynę, jie rinkosi mirtį, bet ne vergovę.

Kryžius pastatytas buv. Tauro apygardos partizano Povilo Pečiulaičio, neseniai grįžusio iš JAV, rūpesčiu, iniciatyva ir lėšomis. Statybos darbus atliko buvęs partizanų ryšininkas ir rėmėjas Jonas Rindeika. Jie jau pastatė devynis (su šiuo) kryžius. Teatlygina jiems už tai Dievas.

Jonas KIRLYS

Lemiamu momentu prisidėkime prie Lietuvos siekio tapti NATO nare!

NATO Generalinė Asamblėja Prahėje 2002 11 21-22

1 dieną (19 d.) ryte išvykstame iš Lietuvos. Kelionė per Lenkiją. Naktis autobuse.

2 dieną (20 d.) ryte atvykstame į Prahę. Ekskursija po senamiestį - aplankome Čekijos karalių rezidenciją Hradą, prezidentūrą, Auksinę gatvelę, Mala straną, Karlo IV tiltą, Senamiesčio rotušės aikštę, Vaclovo aikštę, Parako bokštą... Laisvas laikas. Nakvynė viešbutyje.

3 dieną (21 d.) pusryčiai. Diena, skirta Lietuvos palaiikymui NATO asamblėjoje. Vakare - laisvas laikas. Vakare išvykstame į namus. Naktis autobuse.

4 dieną (22 d.) kelionė per Lenkiją. Vakare grįžtame į Lietuvą.

Kelionės kaina: 299 Lt (moksleiviams ir studentams - 279 Lt).

Į kelialapio kainą įskaičiuota: kelionė patogiu turistinės klasės autobusu, vadovo-gido paslaugos, 1 nakvynė viešbutyje su pusryčiais, kelionės dokumentų tvarkymas.

NATO Generalinė Asamblėja Prahėje 2002 11 21-23

1 dieną (19 d.) ryte išvykstame iš Lietuvos. Kelionė per Lenkiją. Naktis autobuse.

2 dieną (20 d.) ryte atvykstame į Prahę. Ekskursija po senamiestį - aplankome Čekijos karalių rezidenciją Hradą, prezidentūrą, Auksinę gatvelę, Mala straną, Karlo IV tiltą, Senamiesčio rotušės aikštę, Vaclovo aikštę, Parako bokštą... Laisvas laikas. Nakvynė viešbutyje.

3 dieną (21 d.) pusryčiai. Diena, skirta Lietuvos palaiikymui NATO asamblėjoje. Vakare - laisvas laikas. Nakvynė viešbutyje.

4 dieną (22 d.) pusryčiai. Išvykimas į Liberecą. Trumpa pažintis su miestu, dar vadinamu "miestu tarp uolų", aplankant senamiestį, Rotušę. Esant galimybei, pagedaujantys galės pakilti į Ješted kalną ir pasigrožėti nuostabia apylinkių panorama.

Apsilankymas didžiausiame Čekijoje pramogų centre. Kompleksą sudaro vandens pramogų parkas, žaidimų centras, boulingo klubas,

įvairios kavinės, tradicinės čekiškos aludės, barai, prekybos centras. Laisvas laikas. Vakare išvykstame į namus. Naktis autobuse.

5 dieną (23 d.) kelionė per Lenkiją. Vakare grįžtame į Lietuvą.

Kelionės kaina: 389 Lt (moksleiviams ir studentams - 359 Lt).

Į kelialapio kainą įskaičiuota: kelionė patogiu turistinės klasės autobusu, vadovo-gido paslaugos, 2 nakvynės viešbutyje su pusryčiais, sveikatos draudimas, kelionės dokumentų tvarkymas.

Į kelialapių kainą neįskaičiuota: bilietai į mokamus objektus, papildomos paslaugos.

Pastaba: objektų lankymo dienos ir eiliškumas gali keistis.

Turizmo agentūra "Guliverio kelionės", Savanorių pr. 128, LT-3005 Kaunas. Tel. (8-37) 331418, 330133, tel./faksas (8-37) 331419.

Skelbimai

Rugšėjo 15 d. Marijampolės rajone vyks Pietų srities partizanų vado pulkininko S.Staniškio-Lito ir kovotojų, žuvusių už Lietuvos laisvę, pagerbimas.

13 val. šv. Mišios Daukšių bažnyčioje.

14 val. paminklo kovotojams, žuvusiems už Lietuvos laisvę, pašventinimas Gudupių kaime.

15 val. memorialinės lentos pulkininkui S.Staniškiui-Litui atidengimas jo gimtinėje - Geležinių kaime.

Rugšėjo 15 d. 14 val. Kauno mokytojų namuose vyks tremtinių šeimos palikuonio Povilo Šerno poezijos knygos "Ažuolai žaliuos" pristatymas. Dainuos Rezistencinių dainų ansamblis.

Maloniai kviečiame dalyvauti.

Rugšėjo 21 d. Tauragės raj., Pajūrėlio kapinėse, praėjus 54 m. po žūties bus laidojamas Kęstučio apyg. Lelijos būrio vado pavaduotojas, puskarininkis Vincas Jakutis-Skaistgiris. Jis žuvo 1948 12 25, buvo užkastas Kusių miške, Tauragės rajone.

Palaikai pašarvoti Kovų ir kančių istorijos muziejuje, Prezidento g. 38 (atidarytas nuo 10 val.). Išnešami į bažnyčią 11.30 val.

12 val. Tauragės katalikų bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už V.Jakutį-Skaistgirį.

Dalyviams bus autobusas. Po laidotuvių - kareiviška košė, arbata.

Kviečiame visus pagerbti Lietuvos partizaną.

Rugšėjo 21-22 d. Kaune įvyks "Aušros" gimnazijos 1941 m. laidos abiturientų susitikimas berniukų gimnazijos patalpose.

Renkamės 10 val. kviečiame dalyvauti.

Vladas DAMBRAUSKAS

Rugšėjo 22 d. (sekmadienį) Raguvoje, Panevėžio raj., bus paminėta partizano Broniaus Krivicko-Vilniaus žūties diena.

12 val. šv. Mišios Raguvos bažnyčioje. Po mišių Putiliškių kapinėse, prie paminklo, įvyks minėjimas. Aplankysime Raguvos paminklą partizanams.

11 val. išvykstame iš Nepriklausomybės aikštės (Panevėžyje). Registruotis būstinėje.

Rugšėjo 18 d. 16 val. Kaune, LPKTS būstinės salėje (Laisvės al. 39), įvyks "Energetikos forumas".

Aptarsime Lietuvos ir Kauno miesto energetikos problemas, Kauno šiluminės elektrinės pardavimo Rusijos koncernui "Gazprom" pasekmes. Dalyvaus energetikos instituto, Kauno technologijos universiteto specialistai, Kauno m. savivaldybės atstovai, AB "Kauno energija" vadovai, aplinkos apsaugos įstaigos, žaliųjų judėjimo atstovai.

LPKTS ir Kauno skyrius

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Juozas Urbonavičius 1914-2002

Gimė Padubysio k., Seredžiaus valsč., Jurbarko apskr., ūkininkų šeimoje.

1944 m. įstojo į LLA. Kovojo Seredžiaus, Veliuonos apylinkėse. 1947 m. areštuotas. Kalėjo Kauno, Lukiškių kalėjimuose, Archangelsko sr. ir Vorkutos lageriuose. Į Lietuvą grįžo 1956 m. Sukūrė šeimą, užaugino 3 dukteris, sulaukė 5 vaikaitių.

Palaidotas Seredžiaus kapinėse. Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukteris ir vaikaitius.

Bendražygiai

Rimvydas Zubauskas 1922-2002

Gimė Kaune. Velionis buvo 1941 m. tremtinys. Grįžęs iš tremties 1957 m., apsigyveno Kaune. Inžinierius.

Užjaučiame žmoną Giedrę, dukrą Teresę ir artimuosius.

LPKTB Kauno sk.

Antanas Valatkevičius 1913-2002

Gimė Gailiūnų k., Leipalingio valsč., Lazdijų raj., ūkininko šeimoje. Priklausė partizano Žaibo vadovaujama būriui. Areštavo 1947 10 08. Nuteistas 25 m. kalėjimo ir 5 m. tremties. Kalėjo Norilsko lageriuose, dirbo statybose. Į Lietuvą grįžo 1956 m. 1998 09 02 suteiktas Kario savanorio statusas. 2001 11 16 apdovanotas Lietuvos kariuomenės kūrėjo savanorio medaliu Nr.1574.

Amžinojo poilsio atgulė Liškiavos parapijos kapinėse.

Nuoširdžiai užuojautą artimiesiems reiškia

Dainavos apygardos partizanai

Alfonsas Volkovickas 1929-2002

Gimė Veikūnų k., Švenčionių raj. Pokariu palaikė ryšius su partizanais. 1950 04 07 areštuotas. Kalėjo Norilsko 4-ajame, 5-ajame lageriuose. 1956 m. atvyko į Irkutsko sr., Galumetės raj., Marasy gyv., kur buvo ištremita jo motina. Vedė tremtinę Eugeniją. 1958 m. sugrįžo į gimtinę. Užaugino 2 sūnus. Prasidėjus Atgimimui, dalyvavo įvairiuose renginiuose. Buvo LPKTS Švenčionių sk. narys, dainavo tremtinių chore.

Palaidotas Švenčionių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, sūnus bei artimuosius.

LPKTS Švenčionių skyrius

Petras Urbėtis 1918-2002

Gimė Rusijoje, Pskove. 1918 m. šeima grįžo į Lietuvą. 1934 m. baigė Šiaulių berniukų gimnaziją, 1936 m. - PLD karo mokyklą, paskirtas į 6-ąjį pėstininkų pulką Klaipėdoje. 1938 m. pasiūstas į Karo aviacijos žvalgų kursus. 1939 m. tapo karo lakūnu ir tarnavo 8-oje eskadrilėje. 1940 m. rudenį perkeltas į 29-ojo teritorinio korpuso eskadrilę Ukmergėje. Ten 1941 06 15 areštuotas ir nugabentas į Norilsko 7-ąjį ypatingojo režimo lagerį. 1942 09 05 nuteistas 8 m. kalėti. P.Urbėčio šeima sužinojusi, kad paleistam iš lagerio nebus leista grįžti tėvynėn, nuvyko pas jį. Grįžo 1955 m. 1992 m. Lietuvos Vyriausybė P.Urbėčiui suteikė dim. majoro laipsnį.

Palaidotas Vilniaus Rokantiškių kapinėse lakūnams skirtoje vietoje.

Užjaučiame žmoną, dukras ir artimuosius.

Draugai norilskiečiai

